



அமரர் இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த  
பத்தாவது நினைவுப் பேருரை

**சலுக அமைச்சியக்குத்துவில் சட்டங்களின் தொக்கம்:  
இரு விமர்சன ஞாக்கு**

**வி.ஏ.ஏ.போஸ்கி**

அமரர் இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு

2009

**சலுக அரசு-வியக்கத்தில் சட்டங்களின் தொக்கம் :**

**கிரு விமர்சன ஞோக்ரு**

**இரா. ஜெ. ட்ரொட்ஸ்கி**

அமரர் இர.சிவலிங்கம் ஞாபகாரத்தக் குழு

2009

நால் : சமூக அசைவியக்கத்தில் சட்டங்களின்தாக்கம் :  
 ஒரு விமர்சன நோக்கு  
 ஆசிரியர் : இரா. ஜெ. ட்ரொட்டஸ்கி  
 பதிப்பாசிரியர் : தெ.தன்ராஜ்  
 வெளியீடு : அமரர்.இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக்குழு  
                           BQ 2/2, மெனிங் டவண், மங்கள ரோட்,  
                           கொழும்பு - 08  
 திகதி : 30.08.2009  
 பக்கங்கள் : 24  
 அச்சுப்பதிப்பு : ரண்யா கிராப்பிக்ஸ்  
                           235 G. காலி வீதி, கொழும்பு - 06  
 கணினி வார்ப்பு : திருமதி. மகேஸ்வரி சதில்குமார்

# சழுக துணச்சியக்கத்துவம் சட்டங்களின் தொக்கம் :

## கிரு விமர்சன ஞாக்ஞ

அனைவருக்கும் வணக்கம்

அமரர் இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த பத்தாவது நினைவுப்பேருரையை நிகழ்த்துவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தமை குறித்து நான் உண்மையில் மகிழ்ச்சியடைவதோடு இதனை எனக்கு கிடைத்த கெளரவமாகவும் கருதுகிறேன்.

அறுபதுகளில் வைலங்ஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராகவும் பின்னர் அதிபராகவும் கடமையாற்றிய அமரர் இர.சிவலிங்கம் மலையக சழுக மேம்பாட்டுக்கு தன்னை அப்பணித்த ஒருவராவார். அவரோடு இணைந்து பணிபுரிந்த அவரது நண்பரான அமரர். எஸ். திருச்செந்தூரனையும் நாம் இங்கு நினைவிற் கொள்ளவேண்டும். இந்த இருவரது தன்னலமற்ற சேவைகளின் காரணமாக மலையகத்தில் கல்வி, கலை இலக்கியம், சழுக மற்றும் அரசியல் தொடர்பான ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அத்துடன் மலையக இளைஞர்களையும் யுவதிகளையும் அமைப்பு ரீதியாக ஒன்று திரட்டுவதிலும் அமரர்கள் இருவரும் பெரும் பங்களிப்பு செய்தனர்.

எனவே அப்பெருமகனது பத்தாவது ஞாபகார்த்த நினைவுப்பேருரையை ஆற்றுமாறு ஞாபகார்த்த குழுவின் தலைவர் திரு.எம்.வாமதேவன் அவர்கள் என்னை தொலைபேசி மூலமாகக் கேட்டுக் கொண்டபோது நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

கடந்த பத்துவருடங்களாக அமரர் இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழுவினர் பல உயரிய பணிகளை மேற்கொண்டுவருகின்றனர். நினைவுப்பேருரைகள், நூல்வெளியீடு, ஆய்வுகள், மற்றும் பல்வேறு போட்டிகள் என அவர்களது பணிகள் தொடர்கின்றன. அவர்கள் நடத்திய முதலாவது கட்டுரைப் போட்டியில் முதலாவது பரிசுபைப் பெற்று சந்தர்ப்பமும் எனக்கு வாய்த்தது. அவர்களது சீரிய பணிகளுக்காக அவர்களைப் பாராட்டுவதோடு அப்பணிகள் தொடரவேண்டுமென்றும் வாழ்த்துகிறேன்.

இந்த ஞாபகார்த்த உரை அழகிய நூல் வடிவில் உங்களது கைகளில் தவழ்கிறது. இதன் கையெழுத்துப்பிரதியை வாசித்து நூலுருவாக்கிய ஞாபகார்த்த குழு உறுப்பினர் திரு.தெ.தனராஜ் அவர்களுக்கும் நன்றி கூற நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இனி எனது தலைப்பு தொடர்பான கருத்துக்களை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

## சட்டமும் சமூகவியக்கமும் - ஒரு மேல் நோக்கு

‘ மனித குடும்பத்தினைச் சேர்ந்த சகலரினதும் உள்ளார்ந்த கௌரவத்தையும் அவர்கள் யாவரதும் சமமான பாராதீனப்படுத்த முடியாத உரிமைகளையும் அங்கீகரித்தலே உலகத்தில் சுதந்திரம் நீதி சமாதானம் என்பவற்றிற்கு அடிப்படையாக அமைகின்றது.’<sup>1</sup> மேலும் “மனித உரிமைகள் பற்றிய அசிரத்தையும் அவற்றினை அவமதித்தலும் மனித குலத்தின் மனச்சாட்சியினை அவமானப்படுத்தியுள்ள காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல்களுக்கு” இடமளித்துள்ளதாகவும் “அச்சத்திலிருந்தும் வறுமையிலிருந்தும் விடுதலையினை மனிதன் பூரணமாக துய்க்கத்தக்க ஒரு உலகின் வருகையே சாதாரண மக்களின் உயர்ந்த குறிக்கோளாக இருப்பதாகவும், சட்டத்தின் ஆட்சியால் மனித உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவது அவசியம் எனவும் அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் பாயிரம் குறிப்பிடுகின்றது. இக்கூற்று முழு மனித குலத்தின் மீதே சட்டம் செலுத்த கூடிய தாக்கத்தினை தெளிவாக சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

சமுதாயத்தின் உள் முரண்பாடுகள், உற்பத்தி சக்திகளுக்கும் உறவுகளுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள், பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலர்ன் முரண்பாடுகள் என்பவற்றின் அபிவிருத்தியே சமுதாய மாற்றத்திற்கும் அதன் முன்னோக்கிய நகர்விற்கும் களம் அமைக்கின்றது. இந்த வகையில் சமூகமானது அது தற்போது இருக்கின்ற நிலையிலிருந்து சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலாசாரத்தில் முன்னேறிய கட்டடம் ஒன்றிற்கு நகர்வதினையே இங்கு நான் “சமூக அசைவியக்கம்”என குறிப்பிடுகின்றேன். இந்த சமூக நகர்வினை விரைவுபடுத்துவதில், தடுப்பதில் அல்லது பின்னோக்கி இழுத்து செல்வதில் சட்டத்தின் தாக்கத்தினை அவதானிப்பது சம காலத்தில் அவசியமாகின்றது.

இன்றைய நிலையில் திருமணம், விவாகரத்து, பிள்ளைகள் மீதான பெற்றோறின் கட்டுப்பாடு, கல்வி, கலாசார அபிவிருத்தி, சுகாதாரம் போன்ற மனிதனின் தனிப்பட்ட விடயங்களில் தொடங்கி சமூக, பொருளாதார, அரசியல் விடயங்கள், உற்பத்தி உறவுகள், போக்குவரத்து, சமயம், இலக்கியம் ஆகிய பொது வாழ்வின் அனைத்து அம்சங்களின் மீதும் சட்டத்தின் தாக்கத்தினை தெளிவாக அவதானிக்க முடிகின்றது.

சமூக அசைவியக்கத்தின் மீது சட்டம் செலுத்தக் கூடிய தாக்கத்தின் சில தத்துவார்த்த விடயங்களை குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் நின்று சட்டிக்காட்ட முனைகின்றேன்.

சட்டம் என்றால் என்ன? அது எங்கிருந்து வருகின்றது? எதற்காக வருகின்றது? யாருக்காக உருவாக்கப்படுகின்றது? அது என்ன செய்தது? என்ன செய்துகொண்டிருக்கின்றது? அதன் நோக்கம் என்ன? அதன் எதிர்காலம் என்ன? சட்டம் தன்னளவில் இயங்கக்கூடிய சுயாதீனமான விடயமா? இவை போன்ற வினாக்கள் சுவாரஸ்ய மானவை.

பென்தம், ஜோன் ஓஸ்டின் ஆகியோர் சட்டம் என்பது இறையின் ஆணையெனவும் அதை மீறினால் தண்டிக்கப்படுவர எனவும் ‘இறை’என்பது அரசன், பாரார்னுமன்றம், நிறைவேற்றுதுறை போன்ற சட்டம் இயற்றும் நிறுவனங்களை உள்ளடக்குகின்றது எனவும் விளக்கினர்.<sup>2</sup>

ரோம சாம்ராஜியத்தின் அடிமைச் சட்டங்கள், அமெரிக்காவின் மற்றும் தென்னாபிரிக்காவின் நிறபாகுபாட்டு சட்டங்கள், ஹிட்லர், முசோவினி ஆகியோரின் ஆட்சி காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட ஐனநாயக விரோத சட்டங்கள், சித்திரவதை தொடர்பான சட்டங்கள் அனைத்துமே ‘இறையின் ஆணைகள் தான்’ எனவே ‘இறையே’ பிழையானதாக இருக்கும் போது என்ன செய்வது, சட்டம் தீமையானதாகவும் மனித உரிமைகளை மறுப்பதாகவும் இருக்கும் போது என்ன செய்வது, சட்டத்துக்கு அடிப்பணிவதா அல்லது அதனை மீறுவதா, போன்ற தத்துவார்த்த பிரச்சனைகள் மேற்பிளம்பின.

பொப்ஸ், ஜோன் லொக், ரூசோ, ஆகியோர் சமூக ஒப்பந்த கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலே அரச உருவாகியதனால், அரசின் சட்டங்கள் மக்களின் பிரிக்கமுடியாத உரிமைகளை மதிக்கவும், சமாதானம், ஒழுங்கு, மக்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தி, சொத்துரிமை போன்றவற்றினை பாதுகாப்பதாகவும் இருக்க வேண்டுமென கருதினர்.<sup>3</sup>

இந்த வகையில் அவர்கள் சட்டம் எப்படி இருக்கின்றது என்பதை விட எப்படி இருக்க வேண்டும் என சிந்தித்தனர். ஹென்றி மெயின் ‘பொது சித்தத்தின் வெளிப்பாடே சட்டம்’ “என கருதினார். இங்கு அாசினால் இயற்றப்படுகின்ற சட்டங்கள் சமூக உறுப்பினர்களில்

ஒரு பகுதியினருக்கு நன்மையானதாகவும் இன்னொரு பகுதியினருக்கு தீமையானதாகவும் அமையும் போது தீமையான பகுதியினை அனுபவிக்கும் மக்கள் அச்சட்டத்தை பின்பற்றுவதா, அல்லது மீறுவதா, மீறுவதற்கு அவர்களுக்கு சட்ட உரிமை இருக்கின்றதா, பின்பற்றுவதாக இருப்பின் சட்டத்தினால் அல்லது அரசினால் அந்த பிரிவினருக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மை என்ன, தீமை எனின் ஏன் அதனை பின்னபற்ற வேண்டும், என்ற பிரச்சனைகள் தோன்றின.

மேற்கூறப்பட்ட வகையிலான சட்டப்பிரச்சனை நெல்சன் மண்டேலா 1962 இல் தென்னாபிரிக்க நீதிமன்றத்தில் அவர்குற்றவாளியாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டபோது குற்றவாளிக் கூட்டில் இருந்து மேற்கொண்ட சமர்ப்பணத்தில் தெளிவாக பிரதிபலித்தது. அவருடைய உரையின் சாராம்சம் பின்வருமாறு அமைந்தது. “சிந்திக்கும் ஆற்றல் கொண்ட எந்தவொரு ஆப்பிரிக்கனும் தன்னுடைய மனச்சாட்சிக்கும் சட்டத்திற்கும் உள்ள முரண்பாட்டினை உணரமுடியும். இந்நிலை இந்த நாட்டிற்கு மட்டுமே உரித்தான் ஒரு பிரச்சனையல்ல. மனச்சாட்சியுடன் சிந்திக்கும் எந்த ஒரு மனிதனும் இந்த சட்டத்தை எதிர்ப்பதை தவிர வேறொன்றையும் செய்ய முடியாது.”<sup>4</sup>

நான்கு வருடங்களின் பின்னர் நெல்சன் மண்டேலாவின் சட்டத்தரணி Bram Fischer நிற பாகுபாட்டு சட்டத்தின் அளப்படையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டார். தனக்கு எதிரான அனைத்து குற்ற சாட்டுகளையும் ஏற்றுக்கொண்ட Fischer பின்வருமாறு நீதிமன்றத்திலே கருத்து வெளி யிட்டார்: “சமூகத்தின் பாதுகாப்பிற்காக சட்டத்திற்கு அடிபணிய வேண்டும் என்பதை பொதுவான விதியாக நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். ஆனால் சட்டங்கள் தன்னளவில் முறை கேடானதாக இருக்கும் பொழுது உயர்ந்த கடமை எழுகின்றது. அக்கடமை ஒருவரை அச்சட்டத்தினை நிராகரிக்க நிரப்பந்திக்கின்றது. நிறப்பாகுபாடு சட்டங்கள் இந்த நாட்டின் பெருந்தொகையான பிரஜைகளை அவர்கள் அடிப்படை உரிமைகளை அனுபவிப்பதில் இருந்து நிற அடிப்படையிலே தடுப்பதோடு அவர்களுடைய எதிர்ப்பினை இல்லாதொழிப்பதனை (நசக்குவதனை) நோக்கமாக கொண்டு இயற்றப்பட்டவை. எனவே என்னுடைய மனச்சாட்சி இந்த சட்டங்களுக்கு அடிபணிவை வழங்க என்னை அனுமதிக்க வில்லை.”<sup>5</sup>

இக்கூற்று சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடு, இயற்கைச் சட்ட கோட்பாடு ஆகியன சட்டம் தொடர்பில் வழங்கிய விளக்கத்தினை கேள்விக் குட்படுத்தியது.

பெண்ணிலைவாதிகள் சட்டம் என்பது சமூக அமைப்பிலே நிலவுகின்ற ஆண் பெண் சமத்துவமின்மையை பாதுகாத்து, ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பினை பேணுவதோடு பொருளாதார ரீதியிலே பெண்களின் உழைப்பினை சரண்டுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது எனவும் ஆகவே சட்டங்கள் பெண்களின் சம உரிமையினை சுதந்திரத்தினை, சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலாசார மற்றும் ஆளுமைக்கான அபிவிருத்தியினை உத்தரவாதம் செய்ய கூடிய வகையிலே புதிதாக உருவாக்கப்படல் வேண்டும் எனவும் சமத்துவ உரிமைக்கு எதிரான சட்டங்கள் அனைத்தும் திருத்தப்பட அல்லது இல்லாதொழிக்கப்படல் வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.<sup>6</sup> எனினும் மார்க்ஸிய பெண்ணிலை வாதிகள் சட்டங்கள் பெண்களின் உழைப்பு சரண்டலை நிலை பெறச் செய்யும் தன்மை கொண்டிருப்பதினால் அவை இல்லாதொழிக்கப் படல் வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டினை வெளிப் படுத்தியுள்ளனர்.<sup>7</sup>

மார்க்சிய கோட்பாடு சட்டம் தொடர்பில் இயக்கவியல் பொருள்முதல்வாத நோக்கில் வேறுபட்ட கருத்தினை கூறுகின்றது. அதன் படி சட்டம் அரசியல், இலக்கியம் என்பன பொருளாதாரம் எனும் அடிக்கட்டுமானத்தின் மீது அமைக்கப்படுகின்ற மேல்கட்டுமானங்களாகும் எனவும் எனவே, சட்டம் என்பது பொருளாதார உற்பத்தி சாதனங்களின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற சக்தி தன்னுடைய நலன்களுக்காக தன்னுடைய வர்க்க ஆதிக்கத்தினை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்காக பயன்படுத்துகின்ற சாதனமாகும். எந்த ஒரு சுட்டத்திலும் அது உற்பத்தி சாதனங்களின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் வர்க்கத்தின் நலனை பேணுவதாகவே அமையும் எனவும் மார்க்சியவாதிகள் வாதிடுகின்றனர்.<sup>8</sup>

பூர்வூலா சமூக அமைப்பில் உருவாக்கப்படுகின்ற சட்டங்கள் அனைத்தும் உழைப்பாளனை குறிப்பிட்ட உற்பத்தி உறவுக்குள் கட்டுப்படுத்த ஆக்கப்பட்ட விதிகளே. அவை உழைப்பாளனின் நலனுக்காக ஆக்கப்பட்டவை அல்ல. சட்ட சீர்திருத்தங்கள் என்பன

ஆதிக்க வர்க்கத்தின் பொருளாதார நலனை பாதுகாக்க அவ்வப்போது முன்வைக்கப்படுகின்ற ஏமாற்று நடவடிக்கைகளே. எனவே சட்டம் முதலாளிகளின் நலனுக்கு சேவை செய்கின்றது. சோசலிச சமூகமொன்றிலே அச்சமூகத்தை கம்யூனிஸ்த்தை நோக்கி நகர்த்துவதற்கு சட்டம் சேவையாற்றுவதுடன் வர்க்கபேதமற்ற கம்யூனிச சமூகத்திலே அரசு ‘உலர்ந்து உதிர்ந்து’ போவதால் அங்கு வர்க்கரீதியில் அமைந்த சட்டம் இருக்காது என மார்க்ஸியம் குறிப்பிடுகின்றது.<sup>9</sup>

விமர்சன சட்ட ஆய்வாளர்கள், சட்டம் என்பது தன்னளவில் தனித்தியங்கும் ஒரு விடயமல்ல என்பதுடன், அது ஒரு அரசியல் விடயம் எனவும் சட்டத்தின் வெளித்தோற்றம் வேறு, உள்நோக்கம் வேறு எனவும் கூறுகின்றனர்.<sup>10</sup>

சட்டத்தினை பொருளாதார ரீதியில் நோக்கும் அணியினர் சட்டத்தின் நோக்கம் உரிமைகளை பாதுகாப்பதாகவும் நீதியினை வழங்குவதாகவும் இருப்பினும் அதன் ஒரு பகுதி சந்தை பொருளாதாரத்தினை பாதுகாத்து அபிவிருத்தி செய்வதாக காணப்படுகின்றது. எனவே சட்டம் பொருளாதார சந்தையின் பாதுகாவலனாக செயல்படுகின்றது என்கின்றனர்.<sup>11</sup>

உற்பத்தியின் பூகோளமயமாக்கல், பிரமாண்டமான வர்த்தக அமைப்புக்களின் செயற்பாடுகள் மனித உரிமைச் சிந்தனைகள், உலகில் ஏற்பட்டுள்ள வளப்பற்றாக்குறை, வறுமை, யுத்தம், பொருளாதார ஏற்றதாழ்வுகள் என்பன மரபுரீதியான சட்டக் கோட்பாடுகளை மீளாய்வு செய்ய நிர்ப்பந்தித்துள்ளதுடன் சட்டத்தின் செயற்பாடுகளை சிக்கலடையச் செய்துள்ளன.

இன்றைய நிலையில் சட்டம் தன்னளவில் தனித்தியங்கும் ஒரு காரணியாக இல்லாத போதும் சமூக முரண்பாடுகளின் உச்சக் கட்டத்திலே சட்டத்தின் செயற்பாடு சர்வதேச அக்கறை வாய்ந்ததாகவும் விமர்சனத்திற்குரியதாகவும் காணப்படுகின்றன. மேற்கூறிய பின்னணியில் சமூக அசைவியக்கத்தில் சட்டங்களின் தாக்கத்தினை தெளிவாக அவதானிக்க முடியும்.

**பிரித்தானியர் ஆட்சியில் சட்டமும் பாதுகாப்புமும்**

பிரித்தானியரின் ஆட்சிக்காலத்திலே இந்தியாவில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வறுமை நிலைமை காரணமாக இந்தியத் தொழிலாளர்கள்

இலங்கை வந்தனர். “தமது கிராம எல்லைக்குள்ளேயே தமது உலகத்தை தரிசித்துக்கொண்டு சலனமற்றிருந்த அந்த விவசாயிகள் காலனித்துவ கொள்ளையடித்தலுக்கு உட்பட்டு உணவு தேடி ஊர்ந்தனர். ரொட்டித்துண்டுக்கு முன்னே அவர்களின் கிராமிய உலகம் மண்டியிட்டது. அவர்கள் தமது உழைப்பு சக்தியை விற்பனை செய்வதற்கு தயாராகிக்கொண்டனர். வரலாறு புதிய அத்தியாயத்தினை தொடங்கியது. இந்திய விவசாயிகள் அந்நிய நாடுகளில் உழைப்பு சக்தியை விற்பதற்கு தமது கிராமிய எல்லைகளைக் கடந்தனர்”<sup>12</sup> எனவும் 1866ல் ஓரிசா மாநிலத்தில் ஒரு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் பசியினால் இறந்தனர்<sup>13</sup> எனவும் இந்நிலை விளக்கப்படுகின்றது.

“எண்ணி குழிவெட்டி இடுப்பொடஞ்சி நிற்கையிலே  
வெட்டு வெட்டு எங்கிறானே வேலையத்த கங்காணி”

“பாவி கணக்கபுள்ளே,  
பத்துராத்து போடுறானே”

“கோண கோண மலையேறி  
கோப்பிப்பழும் பறிக்கையிலே  
ஒரு பழும் தப்பிச்சின்னு  
உதைச்சானைய்யா சின்னதொர்”

“ஒர மூட்ட தூக்கச் சொல்லி  
ஒதைக்கிறானே கண்டாக்கையா”

போன்ற நாட்டார் பாடல்கள் தொழில் துறையில் இருந்த பாதுகாப்பற்ற நிலைமையினை தெளிவுபடுத்துகின்றன. இக்காலகட்டங்களிலே நிலவிய தொழில் சட்டங்கள் கூட முறையாக தொழில் தருங்களினால் பின்பற்றப்படவில்லை என பிரெஸ்கெடிலின் வழக்கு விசாரணைகளின் போது தெரியவருகின்றது.

பிரெஸ்கெடில் (Bracegirdle) என்தோட்டத்துரை நாவலப்பிடிய நகரில் தொழிலாளர் மத்தியில் வெளியிட்ட கருத்துகளுக்காக அப்பொழுதிருந்த ஆளுனர் Edward stubbs, பிரெஸ்கெடிலை இலங்கையில் இருந்து வெளியேறும்படி கட்டளையிட்டார். பிரெஸ்கெடில் அதன்படி இலங்கையை விட்டு வெளியேறாமையினால் அவரை கைது செய்து வெளியேற்றும்

நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. சில நாட்கள் தலைமறைவு வாழ்க்கையின் பின்னர் பிரெஸ்கெடில் கைது செய்யப்பட்டதை தொடர்ந்து ‘ஆட்கொணர் எழுத்தாணை’ “கோரி இலங்கை உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. Abrahams, C.J (பிரதம நீதியரசர்) Maartensz, J Soertsz J ஆகிய நீதியரசர்கள் அப்போதிருந்த சட்ட நிலைமைகளை கவனமாக ஆய்வு செய்ததன் பின்னர் பிரெஸ்கெடிலின் கைதும் அவரை நாட்டில் இருந்து வெளியேற்று வதற்கான கவர்னரின் கட்டளையும் சட்டமுரணானது எனத் தீர்ப்பளித்து பிரெஸ்கெடிலை விடுதலை செய்தனர்.<sup>14</sup>

இந்த தீர்மானத்தின் பின்னர் 1937 ம் ஆண்டளவில் இலங்கையின் அரசியலில் ஐனநாயக பாரம்பரியங்கள், சட்டவாட்சி விழுமியங்கள், அரசியலமைப்பு மரபுகள், தொழிலாளர் சட்டங்கள், இலங்கையின் சுதந்திரம் என்பன தொடர்பிலே அரச சபையில் மிகவும் முக்கியமான விவாதங்கள் நடைபெற்றன. இலங்கையின் சட்டவரலாற்றிலும் அரசியல் வரலாற்றிலும் இவ்வழக்கு தீர்ப்பின் தாக்கங்கள் மிக ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன.<sup>15</sup>

பிரெஸ்கெடிலின் உரையின் சாராம்சம் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தது. “நீங்கள் அந்த வெள்ளை மல்லயினை பாருங்கள். அங்குள்ள வெள்ளை மாளிகையிலே வெள்ளையர்கள் சொகுசாக வாழ்கின்றார்கள். அவர்கள் உங்கள் இரத்தத்தினை உறிஞ்சுகின்றனர். நீங்கள் 9 மணித்தியாலங்கள் வேலை செய்ய வேண்டும் அதற்கு மேல் ஒரு நிமிடம் கூட நீங்கள் வேலை செய்யத்தேவையில்லை. அவ்வாறு நீங்கள் வேலை செய்தால் தோட்டம் அதற்கு மேலதிக நேர கொடுப்பனவினை வழங்க வேண்டும். ஆனால் உங்களுக்கு தெரியும் நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நாளைக்கு 12 மணித்தியாலம் வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற விதியுள்ளது. உங்கள் மேலதிக நேர வேலைக்கு தோட்ட துரைமார் கொடுப்பனவு செய்வதில்லை<sup>16</sup>...”

“தோழர்களே! சுதந்திரமும் நீதியும் நிறத்தினால் தீர்மானிக்கப்படக் கூடாது என நான் நம்புவதனால் உங்கள் பக்கத்தில் இருக்கின்றேன். என்னுடைய நண்பர்களே, நீங்கள் கறுப்பு நிறத்தோல் உடையவர்களாக இருந்தாலும் வெள்ளை இதயத்தினை கொண்டிருக்கின்றீர்கள். ஆனால் என்னுடைய நாட்டவர்களோ வெள்ளை நிறத் தோலை கொண்டிருந்தாலும் கறுப்பு சூழ்சிகள் நிறைந்த உள்ளத்தினை கொண்டுள்ளனர்.<sup>17</sup>”

பிரெஸ்கெடில் தன் அனுபவத்தினை கூறும் பொழுது எச்.டி. தோமஸ் என்ற பெரிய துரையினைப் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “எச்.டி.தோமஸ் தன்னுடைய வேலையாட்களை கடுமையாக நடத்தினார். தொழிலாளர்களின் லயக்காம்பிராக்களுக்கு சென்று அவர்களை வேலைக்கு செல்லும்படி வற்புறுத்தினார். பல தொழிலாளர்கள் மலேரியா நோயினால் வருந்திய போதும் அவர்களை தேயிலை பறிக்கும்படி கூறினார். மேலும் அவர் தோட்ட பாட சாலைக்குச் சென்று சிறுவர்களையும் தேயிலைபறிக்க செல்லும் படி கட்டாயப்படுத்தினர். அவர்கள் படிப்பதைவிட தேயிலை பறிப்பதே நல்லது என்றார். எழுத வாசிக்க அவர்கள் படிப்பது பின்னர் அவர்களுக்கு அவர்களுடைய வாழ்நிலையைப்பற்றிய சிந்தனையினை தந்துவிடும்.<sup>18</sup>” மேற்கூறிய கூற்று அந்தக்காலகட்டத்திலே இருந்து சட்டங்களினால் முறையான பாதுகாப்பினை வழங்க முடியாமற் போன்மையினை சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

பெருந்தொகையான தொழிலாளர்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பெருந்தோட்ட தொழில் துறையின் காரணமாகவும் உற்பத்தி உறவுகளிடையே ஏற்பட்ட முரண்பாடுகளின் காரணமாகவும் பல தொழில்சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இச்சட்டங்கள் அனைத்தும் உழைப்பாளிகளின் போராட்டங்களை மந்தப்படுத்தி அவர்களின் உழைப்புச் சரண்டலுக்கே வழிவகுத்தன என மனித உரிமை ஆய்வாளர்களினால் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. மனித உரிமைகள் மற்றும் சமூகவியல் அபிவிருத்தி நோக்கில் இச்சட்டங்களில் காணப்பட்ட விமர்சனத்துக்குரிய சில விடயங்களை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

1865 ம் ஆண்டின் 11 ம் இலக்க இந்திய தோட்ட தொழிலாளர்கட்டளைச்சட்டம், 1889 ம் ஆண்டின் 13 ம் இலக்க தோட்டதொழிலாளர்கள் (இந்திய) கட்டளைச்சட்டம் (இச்சட்டம் 1890 ல் 7 ம் இலக்க சட்டத்தாலும் 1909 ம் ஆண்டின் 9 ம் இலக்க, 1921 ம் ஆண்டின் 43 ம் இலக்க, 1955 ஆண்டின் 22 ம் இலக்க சட்டங்களினாலும் திருத்தப்பட்டன. மேலும் 1921, 1932, 1941, 1943, 1945, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளிலும் இச்சட்டத்திற்கு திருத்தங்கள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன.) ஆகியன சில பிரதானமான தொழில் சட்டங்களாகும். 1889 ஒக்டோபர் மாதம் 31 ம் திகதி நடைமுறைக்கு வந்த 1889 ம் ஆண்டின்

13 ம் இலக்க தோட்ட தொழிலாளர் (இந்திய) கட்டளைச்சட்டத்தின் முகப்புரையில் இலங்கை தோட்டங்களில் தொழில்புரியும் இந்திய தொழிலாளர்கள் தொடர்பான சட்டங்களை தொகுக்கும் சட்டம் எனக்குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுடன் அதன் பொருள்கோடல் பகுதியிலே ‘labourer’ என்ற பதம் தொழிலாளி, கங்காணி (பொதுவில் இந்திய கூலிகள்) ‘துலுக்கன்’ என்று அறியப்படும் முஸ்லீம்களையும் குறிக்கும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இக்காலகட்டத்தில் தீர்க்கப்பட்ட வழக்குகளிலே நீதியரசர்களும் ‘கூலிகள்’ என்ற பதத்தினையே பாவித்துள்ளனர். உதாரணமாக *Scovell v Mootammah* (9 NLR, Page – 83), *Solamalay v Vaitilingham* (16 NLR- Page 353) *Jacob v Velaian kangani* (INLR, Page -42), *Saunders v Sinniah kangani, Price v Suppan*(15 NLR-Page 283) போன்ற வழக்குகளிலே இவ்வழக்கின் தீர்ப்பினை எழுதிய உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர்கள் ‘இந்தியன் கூலிகள்’ என்றே தொழிலாளர்களை குறிப்பிடுகின்றனர்.

Labourer,workmen,employee,servant போன்ற வார்த்தை பிரயோகங்கள் அக்காலத்தில் நடைமுறையில் இருந்த போதும் ‘Cooly’ என குறிப்பிட்ட மக்கள் கூட்டத்தினை சுட்டிக்காட்டியிருப்பது அக்காலத்தில் இம்மக்களின் மீதான அப்போதைய சமூக கணிப்பீட்டினை காட்டுகின்றது. ‘கூலிகள்’ என்ற நிலையில் இருந்து ‘பிரஜைகள்’ என்ற நிலையினை நோக்கி இந்த சமூகம் முன்னேறுவதற்கு சில நூற்றாண்டுகளை கடக்க வேண்டியிருந்தது.

இந்த மாற்றத்தினை *Angamuthu v The Superintendent of Tangakele Estete* (58 NLR Page 190) என்ற வழக்கில் அவதானிக்க முடிகின்றது. 1956 ம் ஆண்டு நீதியரசர் T.S Fernando தன்னுடைய வழக்கு தீர்ப்பிலே ‘கூலிகள்’ என்ற வார்த்தைக்கு பதிலாக Labourer என்ற பதத்தினையே பாவித்துள்ளதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

1865 ம் ஆண்டின் 11 ம் இலக்க தோட்ட தொழிலாளர் (இந்திய) சட்டத்தின் பிரிவு 21 ன் படி தோட்ட நிர்வாகத்திடம் விடுமுறை பெறாது அல்லது நியாயமான காரணமின்றி தொழிலாளி ஒருவர் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறினால் அது தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றமொன்றாகும்.

மேலே கூறப்பட்ட *Scovell v Mootammah* வழக்கில் பெண் தொழிலாளி ஒருவர் தோட்ட நிர்வாகத்திடம் அனுமதி பெறாமல் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறியமையினால் அவருக்கு சிறைத் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. இவ்வழக்கு அட்டன் நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டதுடன் இப்பெண் தொழிலாளி கொட்டகலை Derryclare தோட்டத்தைத் சேர்ந்தவர் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அக்காலகட்டத்தில் இவ்வாறான ஏராளமான வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டதுடன் பல தொழிலாளிகள் இவ்வாறான பிரச்சனைகளுக்கும், தண்டனைகளுக்கும் முகங்கொடுத்தனர். இவ் விடயம் தொடர்பிலே அறிக்கையிடப்படாத பல வழக்குகளின் விபரங்கள் திரட்டப்பட வேண்டும். இன்றைய தொழிலாளர் உரிமை தொடர்பிலான சர்வதேச மனித உரிமை பிரகடனங்களின் அடிப்படையில் நோக்கும் போது மேற்கூறிய சட்டத்தின் தாக்கத்தினை தெளிவாக அளவிட முடியும்.

இச்சட்டங்களில் காணப்பட்ட இன்னுமொரு விமர்சனத்துக்குரிய அம்சத்தினை இவ்விடயத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதாகும். தொழிலாளி ஒருவரின் சேவை நிர்வாகத்தினால் முடிவு ருத்தப்படின் அவர் அந்த தோட்டத்தினை விட்டு வெளியேற வேண்டும். அவ்வாறு வெளியேறாத சந்தர்ப்பத்திலே அச்செயல் குற்றமுறையான அத்து மீறல் எனக் கருதப்பட்டு அத்தொழிலாளி தண்டிக்கப்பட்டுள்ளார். இவ்வாறான அடிப்படையிலேயே தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்காக தொழிற்சங்கவாதிகள் தோட்டங்களுக்கு செல்வது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. இச்சட்டங்களை எதிர்த்து தொழிற்சங்கவாதிகள் போராடியமை மற்றும் அவர்கள் மீதான வழக்கு நடவடிக்கைகளின் தொடர்பில் தகவல்கள் அறியக்கிடக்கின்றன.

*Marimuthu v Wright* (NLR page 253) என்ற வழக்கில் அரசியல் நிறுவன ஸ்தாபனம் ஒன்றினால் பிரகடனப்படுத்தப் பட்ட வேலை நிறுத்த போராட்டமொன்றில் பங்குபற்றிய தொழிலாளி ஒருவரின் சேவைகள் தோட்ட நிர்வாகத்தினால் முடிவு ருத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர் அவர் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறும்படி அறிவிக்கப்பட்டார். அதனை மீறி அவர் தோட்டத்தில் இருந்ததனால் ‘குற்றமுறையான அத்துமீறல்’புரிந்தார் என்ற அடிப்படையிலே 5 கிழமை கடுமிய சிறைத் தண்டனையும் 50 ரூபா அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது.

இதே போல் மேலே கூறப்பட்ட *Angamuthu v the Superintendent of Tangakele Estate* என்ற வழக்கிலே தோட்ட வேலை முடிவுறுத்தப் பட்டதன் பின்னர் தோட்டத்தில் தங்கியிருந்தார் என்ற வகையிலே குறிப்பிட்ட தொழிலாளிக்கு 6 வார கருமிய சிறைத் தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

இன்றைய தொழிலில் சட்டத்தினதும் தொழிலாளர்களினதும் உரிமைகள் தொடர்பான கருத்தேற்புகளினதும் அடிப்படையில் நோக்கும் போது மேற்கூறிய சட்டத்தின் செயற்பாடு இலங்கை சட்டமுறையில் ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கத்தினை அவதானிக்க முடியும்.

தோட்ட தொழிலாளி ஒருவரின் சேவை தோட்ட நிர்வாகத்தினால் முடிவுறுத்தப்படும் பொழுது அவருடைய வாழ்க்கைத் துணையின் சேவையினையும் தோட்ட நிர்வாகம் முடிவுறுத்த முடியும் என மேற்கூறிய சட்டப்பிரிவுகளிலும், உயர்நீதிமன்ற தீர்ப்புகளிலும் குறிப்பிட்டுள்ளன. *The Ceylon Workers Congress v The Superintendent of Gonakelle Estate* (73 NLR page 494) *The Superintendent of Oakwell Estate Haldamulla v Lanka Estate Workers Union*, *The Superintendent of Walapane Estate v Walapane SriLanka Wathukamkaru Sangamaya* ஆகிய வழக்குகளிலே வாழ்க்கைத் துணையின் சேவையினை முடிவுறுத்துவது சட்ட ரீதியானது எனத்தீர்க்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் *The Ceylon Workers Congress v The Superintendent of Kalabokka* என்ற வழக்கிலே வாழ்க்கைத் துணையின் சேவையினையும் முடிவுறுத்துவது சட்ட முரணானது எனத் தீர்க்கப்பட்ட போதும் பின்வந்த வழக்குகளிலே இத்தீர்ப்பு பின்பற்றப்படவில்லை. இச்சட்டங்கள் இன்றுவரையும் நடை முறையில் இருந்து வருகின்றன என்பதுடன் அவை மாற்றப்பட்டு தேசிய ரீதியில் உருவாக்கப்படும் தொழிலில் சட்டங்களுக்குள் பெருந்தோட்ட தொழில் துறையும் உள்ளடக்கப்படல் வேண்டும் என சட்ட ஆய்வாளர்கள் வலியுறுத்துகின்றனர்.

1927 ம் ஆண்டு 27 ம் இலக்க சட்டத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட *Minimum Wages Ordinance* தொழிலாளர்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தி தொடர்பிலே பிரதானமான சட்டமாக கருதப்படுகின்றது. சம்பள சபை ஒன்றினால் தொழிலில் துறைகளுக்கான ஆக குறைந்த சம்பளம் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. அந்ததந்த

காலங்களிலே நிலவுகின்ற சமூக, பொருளாதார அரசியல் நிலைமை களுக்கு ஏற்றவகையிலே தொழிலாளர்களின் சம்பளம் தீர்மானிக்கப் படின் ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு எதிரான பல சவால்களை வெற்றி கொள்ள கூடிய வாய்ப்பும் சமூக அபிவிருத்தியும் ஏற்படுகின்றன. தொழிலாளர்களின் சம்பள நிரணயம் தொடர்பிலே கையாளப்படுகின்ற அளவு கோல்கள் தொடர்பிலே வாதபிரதிவாதங்கள் காணப்படுகின்றன. 1980 கள் வரை ஆண் பெண் சம்பள பாகுபாடு காணப்பட்டது. பெண்ணு ரிமை நோக்கில் பெண்களின் மீதான உழைப்பு சுரண்டலாக இவ்விடயம் அடையாளம் காணப்படுகின்றது.

பெருந்தோட்ட தொழில் துறையில் நிலவிய ‘துண்டு முறை ஒப்பந்த கூலி முறை நவீன அடிமைமுறையாக அடையாளம் காணப்பட்டது. ஆய்வாளர் திரு வ. செல்வராஜா இந்நிலையினை பின்வருமாறு விபரிக்கின்றார் “அடிமை முறை வாழ்நாள் முழுவதும் அடிமைத்துவம் காணப்பட ஒப்பந்த கூலி முறை குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு அதாவது ஒப்பந்தகாலத்திற்கு மட்டுமே வரையறுக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் இந்திய வம்சாவளி தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தலைமுறை தலைமுறையாக கடனாளிகளாகவே இருந்தைமையால் ஒப்பந்தம் என்பதும் காலவரையறையற்றதாகவும் இருந்தது. எனவேதான் இது நவீன அடிமைமுறைக்கு ஒப்பானதாக இனங்காணத்தக்கதாக அமைகின்றது.”<sup>19</sup>

தொழிலாளர்களுக்கு கங்காணியினால் தோட்டத் துரை மார்களினால் கடனாக வழங்கப்பட்ட தொகை முழுமையாக செலுத்தப் படும் வரை தொழிலாளி தோட்டத்தை விட்டு வெளியேற முடியாது. தொழில் உறவினை முடிவுறுத்திக்கொள்ள முடியாது. இந்நிலையில் 1921 ம் ஆண்டின் 43 ம் இலக்க கட்டளைச்சட்டத்தின் மூலம் ‘துண்டுமுறை’ ஒழிக்கப்பட்டது. இச்சட்டம் இத்தொழிலாளர்களின் சமூக வாழ்விலே அப்பொழுதிலிருந்த வெளிப்படையான அடிமை முறையினை தளர்த்தியது என்ற வகையிலே முக்கியமானதாக கருதப்படுகின்றது.

அரசியல் அமைப்பு சட்டங்களும் சமூக உருவாக்கமும்

1931 ம் ஆண்டு டொனமூர் அரசியலமைப்பின் மூலம் வழங்கப்பட்ட சர்வஜனவாக்குரிமை இலங்கையில் பொது ஜனங்கள்

தொடர்பிலே பல்வேறு விதமான சட்டங்கள் தோன்றுவதற்கும் அரசியல் சமூக வாழ்விலே மாற்றங்கள் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாகியுள்ளது. இந்தச் சட்டத்தினால் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் முக்கியமானவை.

இலங்கையில் பிரஜா உரிமைச்சட்டங்கள் சமூக அசைவியக்கத்திலே மிகப்பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 1948 ம் ஆண்டின் 18 ம் இலக்க பிரஜா உரிமைகள் சட்டம். 1949 ம் ஆண்டின் 3 ம் இலக்க இந்திய பாகிஸ்தானியர் வதிவிட (பிரஜா உரிமை) சட்டம் என்பன் பிரதானமானவை.

பிரஜா உரிமைச்சட்டம் 1950, 1955, 1987, 1988, 1993, 2003, ஆகிய ஆண்டுகளில் பலவிதமான திருத்தங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. 1948 ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிரஜா உரிமை பிரச்சினை 2003 ம் ஆண்டின் 16 ம் இலக்கச் சட்டத்தினால் பெருமளவில் தீர்க்கப்படும் வரை காலத்துக்கு காலம் இச்சட்டம் பல்வேறு அரசியல் காரணங்களின் அடிப்படையிலே திருத்தப்பட்டது. பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தினால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் தொடர்பிலே முன்வைக்கப்பட்ட ஒட்டுமொத்தமான கருத்துக்களை தொகுத்து நோக்கின் பின்வரும் விடயங்கள் பிரதானப்படுத்தப்பட்டுள்ளன:

1. அரைநூற்றாண்டுக்கு மேலாக மலையக மக்கள் அரசியல் அநாதைகளாக்கப்பட்டனர்.
2. பலம் பொருந்திய தொழிலாளவர்க்கத்தின் ஒரு பகுதியினர் பலமிழுக்க செய்யப்பட்டனர்.
3. கல்வி, தொழில் வாய்ப்புகளை இழந்தனர்.
4. குறைந்த கூலிக்கு உழைக்கும் பட்டாளமாக மாற்றப்பட்டனர்.
5. அரசியல், சமூக, பொருளாதார வாழ்வில் பல நூற்றாண்டுகள் பின்னோக்கிச் சென்று விட்டனர்.
6. தேசிய அரசியலில் பங்குபற்றுவதில் இருந்து தவிர்க்கப்பட்டனர். அரசியலில் வலுவிழுந்த அணியினராக மாற்றப்பட்டனர்.

இன்றைய நிலையில் மனித உரிமைகளுக்கும் 1978 ம் ஆண்டின் அரசியலமைப்புக்கும் முரணான பழைய தொழில் சட்டங்கள் பல இன்னும் நடைமுறையில் காணப்படுகின்றன. 1978 ம் ஆண்டின் அரசியல் அமைப்பின் உறுப்புரை 16 ஆனது இந்த அரசியலமைப்பு நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்னர் நடைமுறையிலிருந்த சட்டவிதிகள் அவை அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டவற்றிற்கு முரணாக இருப்பினும் அமூலில் இருக்க முடியும் என ஏற்பாடு செய்வதனால் இந்த சட்டங்களின் இருப்பு கேள்விக்குட்படுத்தப் படவில்லை. மேலும் இலங்கையில் ஒரு விடயம் சட்ட மாக்கப்பட்டதன் பின்னர் அதன் பெறுமதியினை கேள்விக்குட்படுத்தி செயலற்றதாக்கக் கூடிய சட்ட நிலைமைகள் காணப்படவில்லை.

இந்த வகையில் 1978 ம் ஆண்டின் அரசியல் அமைப்பு நடைமுறைக்கு வருவதற்கு முன்னர் இருந்த சட்டங்களை கேள்விக்குட்படுத்த முடியாது. சட்டமொன்று நடைமுறைக்கு வந்ததன் பின்னர் அதனால் ஏற்படக்கூடிய நடைமுறை தாக்கங்களுக்கு ஏற்றவகையிலே அச்சட்டத்தின் பெறுமதியினை நிர்ணயம் செய்யக் கூடிய நிலைமை எதிர்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்படல் வேண்டும். இந்திய சட்ட முறையினை பொறுத்தவரையிலே ஒரு விடயம் சட்டமாக்கப்பட்ட பின்னரும் கூட அரசியலமைப்புக்கு முரணானது என்ற வகையில் செல்லு படியற்றதாக்கப்படலாம். அமெரிக்காவிலும் நீதியான நடைமுறை (Due Process) என்ற சட்ட அடிப்படையில் இந்நடவடிக்கையினை மேற்கொள்கின்றனர்.

அமெரிக்க மெய்யியல் வாதிகள் புத்தகங்களில் இருக்கும் சட்டத்தினை விட அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படும் விதத் தினைப் பற்றி ஆய்வு செய்கின்றனர். இந்த வகையில் பிரித்தானிய சட்டமரபுகளுக்கு அமைய இந்த நாட்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட சட்டங்கள் நீதிமன்ற முறைகள் என்பன இந்நாட்டின் சாதாரண மக்களை பொறுத்தவரையில் சில நடைமுறை சிக்கல்களை தோற்றுவித்துள்ளன. உதாரணமாக கிராமிய சூழ்நிலையில் அங்குள்ள மரபுகளுக்கு பழக்கப்பட்ட நபர் ஒருவர் நீதிமன்றத்துக்கு வந்து சாட்சியமளிக்கும் போது அங்குள்ள அமைப்பு முறையின் காரணமாக உதாரணமாக நீதிபதி, சட்டத்தரணிகள், பொலிசார் சிறைச்சாலை அதிகாரிகள் ஏனைய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள் பலதரப்பட்ட மக்கள் (முன்னிலையில் பொலிசார் மற்றும் சட்டத்தரணிகள் ஆகியோர் கேட்கின்ற

கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் போது அவருடைய கல்வி, பொருளாதார மற்றும் சமூக நிலைமை என்பனவற்றின் காரணமாக பல சந்தர்ப்பங்களில் தடுமாற்றமான நிலைமைக்கு உள்ளாகின்றார். இந்நிலை அவருடைய உரிமை கோரிக்கை தொடர்பிலே மட்டும் அன்றி அவரைப் போன்ற சாதாரண மக்கள் நீதிமன்றத்திற்கு வந்து தமது உரிமை கோரிக்கைகளை முன்வைத்து நிவாரணம் கோருவதில் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துகின்றது. இந்நிலை மாற்றப்படல் வேண்டும்.

இன்று நடைமுறையில் உள்ள தொழில் சட்ட நியதிகளின் படி வேலையாளர் ஒருவரின் சேவை முடிவுறுத்தப்பட்டால் அவர் தான் வேலைமுடிவுறுத்தப்படும் போது இறுதியாக வேலை செய்த இடத்தில் உள்ள தொழில் நீதிமன்றத்திலே வழக்கினை தொடர வேண்டும். ஆரம்ப காலத்தில் தொழில் நியாய சபைகளுக்கு அகில இலங்கை நியாயாதிக்கம் காணப்பட்டது. தற்போதைய சட்ட நிலைமை தொழிலாளர்களுக்கு பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இன்று இலங்கையின் பல இடங்களிலிருந்தும் பலர் கொழும்பில் தொழில் புரிகின்றனர். அம்பாந்தோட்டையில் அல்லது பதுளையில் உள்ள வேலையாளின் சேவை கொழும்பில் முடிவுறுத்தப்பட்டால் அவர் கொழும்பிலேயே வழக்கு தொடர்ந்து சட்டத்தரணியினை அமர்த்தி ஒவ்வொரு தவணையும் வழக்கிற்கு சமூகமளித்து தொழில் அற்ற நிலையில் தன்னுடைய கிராமிய சூழலுக்கு அப்பால் தொழில் நீதிமன்றில் வழக்கின் இறுதிவரை போராடுவது என்பது நடைமுறை சாத்தியமற்றது. இந்நிலையிலே பல சந்தர்ப்பங்களில் பல வேலையாட்கள் தொழில் தருனரின் நிபந்தனைகளுக்கு கட்டுப்பட்டு அல்லது சரணடைந்து செல்ல வேண்டிய நிலைமை தோன்றுகின்றது. இது தொழில் சட்டத்தில் இருக்க கூடிய ‘ஓப்புரவு’ ‘நீதி’ முறை கோட்பாடுகளுக்கு முரணாக அமைகின்றது.

சட்ட விரோதமான மதுபான விற்பனை, இரத்தினக்கல் அகழ்வு போன்ற விடயங்களில் சில முக்கியமான விடயங்கள் நீதிமன்றங்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. பொருளாதார ரீதியில் வசதிபடைத்த சிலர் மேற்கூறிய சட்டவிரோத செயலில் ஈடுபடுவதுடன் பல சந்தர்ப்பங்களிலே வழக்குகள் பதிவு செய்யப்படும் பொழுது சில அதிகாரிகளின் அனுசரணையுடன் சாதாரண நபருக்கு நாட் சம்பளத் தினை வழங்கி அவரது பெயரில் வழக்கை பதிவு செய்வதுடன், அக்குறிப் பிட்ட நபர் குற்றத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் பின்னர்

தண்டப்பணத்தை செலுத்தி அவரை வெளியில் கொணர்வதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இந்திலையில் குற்றவாளியாக்கப்பட்ட தண்டம் விதிக்கப்பட்டவரின் பிள்ளைகள் எதிர்காலத்திலே உயர் தொழில்களுக்கு விண்ணப்பிக்கும் பொழுது தந்தை நீதிமன்றில் குற்றச்செயலுக்காக தண்டம் விதிக்கப்பட்டவர் என்ற விடயம் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. இவ்விடயமானது சமூகமொன்றின் வளர்ச்சி மற்றும் குற்றம் செய்தவரே தண்டிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற குற்றவியல் தத்துவ கோட்பாடு என்பவற்றிற்கு முரணாக காணப்படுகின்றது.

இன்றைய சூழலிலே சட்டவிரோதமான மதுபான உற்பத்தி மற்றும் விற்பனை என்பனவற்றில் பெண்கள் அதிகம் ஈடுபடுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. முதூர் பிரதேசத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட 98 வீதமான வழக்குகளில் பெண்களே எதிராளிகளாக காணப்படுகின்றனர். வறுமை விதவைகளாக்கப்பட்டதை தொழில் வாய்ப்புகளின்மை என்பன சட்டத்தரணிகளால் காரணங்களாக கூறப்படுகின்றன. இவ்விடயத்தில் பின்வரும் கருத்து நடைமுறை பயன்மிக்கதாக காணப்படுகின்றது. “சரியான முறையில் புரிந்து கொள்ளப்பட்டால் நலன்களே எல்லா ஒழுக்கங்களுக்கும் இலட்சியம் என்பதால், மனிதனின் தனிப்பட்ட நலன் மனித குடும்பத்தின் நலனோடு பொருந்துமாறு செய்ய வேண்டும்.... குற்றங்களுக்காக தனி மனிதனை தண்டிக்க கூடாது. குற்றங்களின் சமூக விரோத பிறப்பிடங்கள் அழிக்கப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவனுடைய உயிராற்றலின் இன்றியமையாத வெளிப்பாட்டிற்கு சமூக வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டும். மனிதன் புறச்சூழலினால் உருவாக்கப் படுகின்றான் என்றால் அந்த புறச்சூழல் மனித பண்புடைய தாக்கப்படல் வேண்டும்.”<sup>20</sup> எனவேதான் ரஷ்யாவில் நடைபெறும் குற்றவியல் வழக்கு விசாரணைகளின் போது மக்கள் மதிப்பீட்டாளர்கள் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றார்கள்.

### முடிவுரை

இதுவரை அவதானிக்கப்பட்ட விடயங்களின் படி நோக்குகின்ற போது சமூக அசைவியக்கத்தினை தடுக்கின்ற சட்டங்கள் இருந்துள்ளதனை ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இவ்வாறான சட்டங்கள் பிற்காலத்தில் விமர்சிக்கப்படுகின்றன. எனினும் அவ்வாறான சட்டங்களினால் பின்னோக்கி இழுத்து செல்லப்பட்ட மக்களின் சமூக

வாழ்க்கைக்கு சமகாலத்தில் வழங்கப்படும் நிவாரணம் என்ன அல்லது இவ்வாறான சட்ட செயற்பாடுகளினால் பாதிக்கப்படுகின்ற மக்களுக்கு எதிர்காலம் வழங்கப்போகும் சட்ட நிவாரணம் என்ன, என்பதற்கு விடை தேடுதல் சமூகபயன் மிக்க விடயமாகும்.

உயர் நீதிமன்றங்களிலே தொடரப்படும் அடிப்படை மனித உரிமைகள் மீறல்கள் தொடர்பிலான வழக்குகளை அவதானிக்கும் போது அதிலே இந்நாட்டின் சாதாரண ஏழை தொழிலாளர் விவசாயிகளினால் தொடரப்படும் வழக்குகளின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. சாதாரண மக்களின் உரிமைகள் அவ்வளவில் மீறப்படவில்லை என்பதாக இதனை கொள்ள கூடாது. அவர்கள் சுதந்திரமாகவும் தெரியமாகவும் நீதிமன்றங்களுக்கு வருவதனை தடுக்கும் சமூக, பொருளாதார அரசியல் காரணிகள் ஆழமாக ஆய்வு செய்யப்படல் வேண்டும்.

இறுதியாய்வுகளில் சமூக அசைவியக்கத்தில் சட்டங்களின் தாக்கம் மிக பலமானது. இவ்விடயத்தில் பின்வரும் கருத்தினை முடிவுரையாக இவ்விடத்தில் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

“.....தனிநபர்களுடைய நலன்களை காட்டிலும் சமுதாயத்தின் நலன்களே தலைமையானவை. அவை இரண்டும் நியாயமான, இனக்கமான உறவுக்குள் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். முன்னேற்றம் கடந்த காலவிதியாக இருந்ததை போல எதிர்காலத்தின் விதியாகவும் இருக்க வேண்டுமென்றால், வெறும் செல்வத்தை தேடும் வாழ்க்கை மனித குலத்தின் முடிவான தலைவிதி அல்ல. நாகரிகத்தின் தொடக்கத்துக்குப் பிறகு கழிந்திருக்கின்ற காலம் மனிதன் இதுவரை வாழ்ந்திருக்கின்ற காலத்தில் ஒரு சிறு துளியே ஆகும். அது இனி வரப்போகின்ற யுகங்களின் ஒரு துளியும் ஆகும். சமுதாயம் தகர்ந்து மறைதல் செல்வத்தை முடிவான நோக்கமாக கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கையின் முடிவு நிலையாகி விடுமென்று தோன்றுகின்றது. ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட வாழ்வு தனக்குள் சய அழிவுக்குரிய அம்சங்களை கொண்டிருக்கின்றது. நிர்வாகத்தில் ஜனநாயகம், சமுதாயத்தில் சகோதரத்துவம், உரிமைகளில் சமத்துவம், எல்லோருக்கும் கல்வி ஆகியவை வரப்போகின்ற முன்னிலும் உயர்வான சமூகக் கட்டத்தை நோக்கியே முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்றன”<sup>21</sup>(மார்க்ஸ்).

## அடிக்குறிப்புகள் :

- 1 1948 ம் ஆண்டின் ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் பிரகடனப்படுத்தப் பட்ட அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம்'
- 2 J. Bentham, *Of Laws in General*, H.L.A Hart-Athlone press-1970, J. Austin- The Province of Jurisprudence Determined- Weidenfeld and Nicolson 1955.
- 3 Prof- Hilare McCoubrey and Dr.Nigel. D.White 'Jurisprudence' Blackstone Press Limited Second Edition 1993 page -77,79,81
- 4 Christopher Roederr & Darrel Moellendorf 'Jurisprudence' JUTA Company Ltd 2004-p-25
- 5 Ibid at page 26.
- 6 Ibid Page 300
- 7 Ibid 304
- 8 Ibid page 138 and see Supra note 3 at page 113.
- 9 Supra Note 3 page 113.
- 10 Supra Note 4 page 246.
- 11 Ibid 186.
- 12 எங்கெங்கும் அந்தியமாக்கப்பட்டவர்கள்
- 13 S.Nadesan 'A History of The Upcountry Tamil People' Nandalala publishers Note
- 14 Wesley S.Muthiah and Sydney Wanasinghe 'The Bracegirdle Affair' A Young Socialist Publications, Colombo -1997 page 1998.
- 15 Ibid 454.
- 16 Ibid 524.
- 17 Ibid 289.
- 18 Ibid page 1
- 19 வ.செல்வராஜா "மலையக மக்களும் புத்தி ஜீவிகளும்-ஒரு மீன் நோக்கு" இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த குழு 2004 பக்கம் 4
- 20 மார்க்கஸ், எங்கெல்ஸ், லெனின் - 'கம்யூனிஸ்ட் சமூகம்' முன்னேற்றப்பதிப்பகம் - மொஸ்கோ பக்கம் -10
- 21 எங்கெல்ஸ்: குடும்பம், தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் முன்னேற்ற பதிப்பகம் மாஸ்கோ-290

அமரார்.இரு.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழுவின் பணிகள்:  
2000- 2008

நினைவுப் பேருரைகள்

1. பேராசிரியர் மு.சின்னத்தம்பி  
பெருந்தோட்டத்துறை தமிழ் இளைஞர்கள். இன்றும் நாளையும் (2000)
2. பேராசிரியர் வி.குரியநாராயணன்  
இளையமலையகம் - புதிய வாய்ப்புக்களும் சவால்களும் (2001)
3. கலாநிதி மா.கருணாநிதி  
மலையகக் கல்வி (2002)
4. திருமதி. லலிதா நடராஜா  
மலையகப் பெண்கள் (2003)
5. திரு.வ.செல்வராஜா  
மலையக மக்களும் புத்திஜீவிகளும் (2004)
6. பேராசிரியர் சி.மெளனகுரு  
தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் : தெரிந்ததும் தெரியாததும் (2005)
7. திரு.பெ.வேலுசாமி  
மலையக இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் அம்சங்கள். (2006)
8. திரு. வெளின் மதிவாணம்  
மலேசிய தமிழரின் சமகால வாழ்வியல் பரிமாணங்கள் சில:  
அவதானிப்புகள் (2007)
9. திருமதி. ஷோபனாதேவி இராஜேந்திரன்  
பெருந்தோட்டத்துறை சிறுவர் உரிமை மீறல்கள் :  
சிறுவர் தொழிலாளர் பற்றிய விசேட கண்ணோட்டம் (2008)

கட்டுரைப் போட்டியும் ஆய்வரங்கும்

1. இளைஞர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2000)
2. மாணவர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2001)
3. ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2002)
4. ஆய்வரங்கு (2003)

நால் வெளியீடு

1. மலையக பரிசுக்கட்டுரைகள் (2000)
2. சிவலிங்கம் சிந்தனைகள் (2002)
3. மலையக சமகாலப் பிரச்சினைகள் (2003)

கௌரவிப்பு

1. க.பொ.த. உயர்தரப் பரீட்சையில் சிறந்த சித்தி (2004)  
செல்வன் நிரோன்காந் மகாலிங்கம்
2. இலக்கியம் : திரு.ஆ.தமிழோவியன் (2004)  
கல்வி : திரு.தி.பாரதி இராமசாமி (2004)
3. இலக்கியம் : திரு.பீ.மரியதாஸ் (2005)  
நாடகம் : திரு.ஏ.முத்தையா (2005)
4. விளையாட்டு: செல்வி லக்னப்ரியா (2008)

**அமரார்.இரு.சிவலிங்கம்**  
**நூபகார்த்தக் குழு**

பெயர்	முகவரி	தொலைகேச்
திரு.எம்.வாமதேவன்	BQ 2/2 மனிங்டவுன் வீட்டமெப்புத்திட்டம் மங்களாவீதி, கொழும்பு 8	2693098
திரு.தெ. தனராஜ்	7 அலெக்ஸாண்றா ரெரஸ் கொழும்பு 6	2583151
திரு.செ.நவரட்ன	416/33A, திம்பிரிகஸ்யாயவீதி, கொழும்பு 5	2599856
திரு.எச்.எச்.விக்கிரமசிங்க	39/21. அல்விஸ் பிளேஸ், கொட்டாஞ்சேனை, கொழும்பு 13	2435652
திரு.இ.சஸ்வரலிங்கம்	45/15 A, பிரெட்ரிக்கா வீதி கொழும்பு 6	2581201
கலாநிதி.பி.இராமனுஜம்	12/2, விகார மாவத்தை, கொலன்னாவை	2572436
திரு.பி.இராதாகிருஷ்ணன்	361, டாம் வீதி, கொழும்பு 12	2387896
திரு.ராஜ் சிவராமன்	9A, அமரசேகர மாவத்தை, கொழும்பு 5	2502817
திரு.வீ.ஏ.மதுரைவீரன்	92,2 ஆம் குறுக்குத்தெரு, கொழும்பு 11	2556550
திரு.பி.முத்தையா	லேக்ஷைவுஸ், கொழும்பு 12	
திரு. ஏ.கே.சுப்பையா	12A, டி பொன்சேகா ஹோட், கொழும்பு 5	2587287
திரு.இரா.இராமலிங்கம்	லண்டன்	
திரு.ஆர்.பரமசிவம்	ஹோட்டல் அமராவதி கொழும்பு 3	2577418

## விழா ஏற்பாட்டுக் குழு

### காப்பாளர்கள்

திரு. சு. முரளிதரன் - பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,  
கல்வி அமைச்சர்

திரு. சி. மகாலிங்கம் - உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,  
நுவரெலியா கல்வி வலயம்

திரு. எஸ். ஜெயக்குமார் - அதிபர், கொட்டகலை அரசினர்  
ஆசிரியர் கலாசாலை

திருமதி. ஜெ. டி. வேதநாயகம் - அதிபர், கொட்டகலை  
தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

திரு. சி. ஞானப்பிரகாசம் - அதிபர், கேம்பிரிஜ் கல்லூரி

### செயற்குழு

திரு. பி. இராமதாஸ் - தலைவர்,  
விரிவுரையாளர், ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி

திரு. என். சஞ்சீவி - விரிவுரையாளர்,  
ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி

திரு. ஆர். சிவலிங்கம் -

ஆசிரியர், தலவாக்கலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

திரு. எஸ். கருணாகரன் - செயற்றிட்ட அதிகாரி,  
தேசிய கல்வி நிறுவகம்

திரு. ஆர். இராமச்சந்திரன் - விரிவுரையாளர்,  
கொட்டகலை அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை

திரு. ஆர் சேகர் - விரிவுரையாளர், கொட்டகலை  
அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை.

திரு. ஏ. செல்வேந்திரன் - விரிவுரையாளர், கொட்டகலை  
அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை.

திரு. எஸ். கிருஸ்ணகுமார் - ஆசிரியர், எதன்செட்  
தமிழ் மகா வித்தியாலயம்



வலப்பனை நீதிமன்றின் நீதிவானாகவும் நுவெரலியா மேலதிக மாவட்ட நீதிபதியாகவும் தற்போது கடமையாற்றுகின்ற திரு.இரா.ஜெ.ட்ரொட்ஸ்கி அட்டன் பிரதேசத்தினை பிறப் பிடமாகக் கொண்டவராவார்.

அட்டன் புனித ஜோன் பொஸ்கோ கல்லூரி, வைலைண்ஸ் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவரான இவர் கொழும்பு பல்கலைக் கழகத்தில் சட்டமாணி (விசேட) பட்டத்தை பெற்றுள்ளார்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் சட்டபீடங் களில் வருகை தரு விரிவுரையாளராகவும் மனித உரிமைகள் சட்டத்தரணியாகவும் கடமையாற்றிய திரு.ட்ரொட்ஸ்கி பல்வேறு மனித உரிமை அமைப்புகளில் மனித உரிமைகள் தொடர்பாக விரிவுரைகளையும் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

அரசியல், சமூக பொருளாதாரம், வினையாட்டு கலை இலக்கியம் என பன்முக ஆளுமை கொண்ட திரு.ட்ரொட்ஸ்கி தமது பாடசாலை, பல்கலைக்கழக காலங்களில் தேசிய மட்டத் தில் கட்டுரை, பேச்சு, விவாதம் மற்றும் வினையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பரிசுகளை வென்றுள்ளார்.

அமரர் இரசிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த முதலாவது கட்டுரை போட்டியில் முதற் பரிசினை வென்றவரும் இவரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

திரு.ட்ரொட்ஸ்கி தற்போது சட்டவியலில் தத்துவ முதுமாணி பட்டத்துக்கான தமது ஆய் வினை மேற்கொண்டுள்ளார்.